

10. СТАТИСТИКА

УДК 336.01(477)

Параниця Н.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри управлінського обліку,
бізнес-аналітики та статистики,
Університет державної фіскальної служби України

Шорохова С.О.

викладач,
Ірпінський державний коледж економіки та права

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ВЗАЄМОДІЇ БАНКІВСЬКОГО ТА РЕАЛЬНОГО СЕКТОРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

У статті досліджено зарубіжний досвід взаємодії банківського та реального секторів економіки. Визначено характер взаємозв'язку між фінансовим сектором та економічним зростанням таких країн, як Великобританія, Німеччина, Республіка Білорусь, США та Японія. Охарактеризовано їх темп приросту ВВП на душу населення за період з 2000 року по 2016 рік. Проаналізовано тенденції розвитку та основні показники фінансового ринку, які характеризують його вплив на економічне зростання. Проведено статистичний аналіз факторів, які впливають на взаємозв'язок банківського та реального секторів економіки в сучасних умовах високорозвинених країн світу.

Ключові слова: банківська система, ринок цінних паперів, темп зростання, рівняння Барро, рівняння регресії.

Вступ. Між фінансовим сектором та економічним зростанням існує тісний взаємозв'язок. Сьогодні маємо велику кількість наукових праць, які присвячені дослідженню сутності взаємозв'язку між цими секторами. Водночас залишається маловивченим питання причинно-наслідкового взаємозв'язку цих секторів.

Потребує дослідження методологія впливу фінансового сектору на економічне зростання. Виникає потреба проведення емпіричних досліджень для виявлення механізму та каналів впливу фінансового сектору на економічне зростання, основні кількісні та якісні тенденції, закономірності цього процесу в різних за рівнем економічного розвитку країнах світу.

Аналіз останніх наукових досліджень. Дослідження впливу фінансового сектору на економічне зростання приділяють увагу такі вітчизняні та закордонні вчені, як, зокрема, Т. Бек, А. Демірджук-Кунт, Х.П. Бер, Р. Кемерон, Р. Левін, Л. Ловен, В. Максимович, П. Руссо, Р. Сілла, О.В. Дзюблюк, Н.І. Костіна, Л.А. Костирко, А.Я. Кузнєцова, Р.І. Лепак, В.І. Міщенко, С.В. Науменкова, В.М. Опарін, К.В. Паливода, А.А. Пересада, О.М. Сохацька, А.М. Смулов, М.Й. Столбов, В.М. Федосов, І.О. Школьник.

Дослідження взаємозв'язку фінансового сектору та економічного зростання є однією з найбільш актуаль-

них проблем сьогодення, але консенсусу не досягнуто. Цю проблему потрібно досліджувати, але не стільки її теоретичний аспект, скільки її практичне застосування, тобто слід провести аналіз наявних баз даних.

Мета статті полягає у виявленні ступеня впливу фінансового сектору на економічне зростання, здійсненні якісного та кількісного аналізу впливу фінансового сектору на економічне зростання в розвинених країнах, а також у країнах, що розвиваються.

Викладення основного матеріалу. У сучасних умовах на економічне зростання має значний вплив фінансовий сектор, що доводять численні праці науковців. Стрімкий розвиток фінансового сектору зумовлює більший вплив на економічне зростання. Ця проблема актуальна від моменту виникнення перших банків. З огляду на те, що остання економічна криза була спровокована кризою на фінансовому ринку, виникає потреба проведення більш якісних емпіричних досліджень.

Взаємозв'язок фінансового сектору та економічного зростання досить складний, тому необхідно дослідити практичний інструментарій діагностики економічних циклів різних країн світу, а вже на його основі провести аналіз циклічних коливань сукупної ділової активності в Україні. Виникає потреба дослідження теоретичного зв'язку між фінансовим сектором та економічним зрос-

танням. Необхідно розглянути емпіричні відносини та динаміку цього взаємозв'язку.

Фінансовий сектор за інституційного підходу є системою економічних відносин, які виникають між суб'єктами фінансових ринків. На наш погляд, до інституційної інфраструктури належать суб'єкти підприємництва, що формують фінансовий сектор економіки, такі як банківська система, ринок кооперативного кредитування, ринок страхових послуг, ринок цінних паперів, ринок інвестиційних послуг, ринок недержавних пенсійних послуг, ринок лізингових послуг та ринок нових фінансових інструментів. Новими реаліями розвитку світових енергетичних ринків є не лише зростання діапазонів зміни цін, але й підвищена швидкість зміни їх тенденцій [1, с. 10].

Емпіричні дослідження світових науковців доводять вплив фінансового сектору на економічне зростання. Проте ведуться суперечки щодо того, який сегмент фінансового сектору має більший вплив на зростання економіки. Існує значна кількість аргументів на підтримку пріоритетної ролі як банківського сектору, так і ринку цінних паперів. Сьогодні науковці доходять висновку щодо комплементарного характеру цих сегментів фінансового сектору й пропонують поставити у «главу кута» необхідність створення сприятливого інституційно-правового середовища як запоруки його ефективного функціонування [2, с. 66].

Взаємозв'язок фінансового та реального секторів залежить від моделі фінансового ринку. Регулювання фінансових ринків у різних країнах світу здійснюється, як правило, в рамках двох різних моделей. Залежно від того, який із сегментів фінансового ринку домінує (банк чи ринок цінних паперів), розрізняють дві моделі фінансового ринку, а саме банкоцентричну (континентальна), що характерна для країн континентальної Європи (фінансових ринків Німеччини та Японії), та англо-американську, що характерна для фінансових ринків США та Англії. У сучасних умовах дуже часто (особливо в рамках інтернаціоналізації господарського життя) відбувається безперервне зближення розглянутих моделей індустріальної ринкової економіки. Так, і США, і Німеччина показують приклади конвергенції двох систем фінансування господарства. В Україні існує банкоцентрична модель фінансового ринку, тобто у структурі фінансового сектору України домінуюча роль належить банкам [3, с. 150].

Основним джерелом розширеного відтворення в реальному секторі економіки, крім власних коштів суб'єктів господарювання, виступають банківські кредити. Неуспішне копіювання банкоцентричної моделі має багато недоліків. Перш за все в банків недостатньо фінансових ресурсів для інноваційної діяльності промислових підприємств. На українському фінансовому ринку спостерігається найбільша волатильність фінансових активів у світі, що не сприяє залученню іноземних інвесторів. Капітали й ресурси фінансових інститутів обмежені. Україні потрібно переходити від банкоцентричної моделі до змішаної.

Нині у світі відбувається глобалізація фінансових ринків, в деяких країнах неможливо чітко визначити, до якої з двох моделей належить фінансовий ринок, виникає потреба побудови більш складної багаторівневої структури фінансових ринків.

За невисокої порівняно з фінансовим сектором рентабельності та тривалих термінах окупності швидке оновлення виробничих потужностей є необхідною умовою технологічного розвитку промисловості. Успішний розвиток промислового сектору неможливий без залучення позикових коштів. Структура взаємозв'язків фінансового та реального секторів досить багатогранна, схильна до впливу багатьох чинників. Таким чином, саме аналіз ринку з точки зору виконання ним перерозподільної функції найбільш актуальний.

У сучасних умовах розвитку економіки, яка характеризується наростанням тенденцій глобальної фінансової та економічної турбулентності, дискусії про те, чи банківський сектор розвиває економіку належним чином або створює перешкоди для економічного зростання на тлі низької інвестиційної привабливості та високих ризиків, досі не вщухають [3, с. 55]. Виявлені тенденції зумовлюють потребу дослідження передового зарубіжного досвіду з точки зору розгляду можливості його адаптації в сучасних вітчизняних умовах [4].

Щодо поглиблення галузевої та регіональної диверсифікації, то можна сказати, що до країн, яким властива виражена диверсифікація банківської діяльності по регіонах і галузях, відноситься Німеччина. Тут багато комерційних банків регіонального значення, які оперативним та гнучким чином обслуговують економіку регіонів через потужну розгалужену мережу кредитних установ. Зокрема, великого поширення набула практика функціонування земельних банків, що перебувають у власності територій (земель), які володіють поручительствами (гарантіями) цих земель та несуть відповідальність за укладеними банками договорами позики, випущеними облігаціями та кредитами. Чинні державні гарантії обумовлюють зростання попиту на послуги банків з боку реального сектору економіки, в задоволенні якого земельні банки беруть найактивнішу участь згідно з економічною політикою держави та програмами розвитку галузей та регіонів. Галузевої спеціалізації в діяльності дотримуються також банки «великої трійки», серед яких можна виділити «Deutsche Bank», що обслуговує третину зовнішньоторговельного обігу за рахунок взаємодії з підприємствами таких галузей, як електроніка, атомна, гірничорудна та металургійна промисловість, машинобудування, на основі розвитку форм партнерства та інтеграції [5].

Яскраво виражена галузева прив'язка в діяльності суб'єктів банківського сектору відзначена також у Франції та Індії. Система сільськогосподарського кредиту у Франції представлена мережею регіональних банків, які використовують у своїй діяльності пільги під час переобліку векселів у Банку Франції. Водночас у продуктивній лінійці цих банків завжди є альтернативні варіанти кредитних послуг залежно від специ-

фіки галузі, розміру підприємства або особливостей регіону. Наприклад, фермерам надаються різні види пільгових кредитів з відсотковою ставкою, яка змінюється залежно від виду кредиту від 2,7% до 8,2% річних з терміном погашення від 7 до 12 років для несприятливих природно-кліматичних зон, а також від 5 до 9 років для інших регіонів [4].

Інформаційною базою оцінювання залежності впливу фінансового сектору на економічне зростання служать дані офіційного сайту Світового банку. Дослідимо вплив окремих сегментів фінансового сектору на економічне зростання. Найбільший вплив на зростання економіки має банківський сектор у країнах з банкоцентричною моделлю, а фондовий ринок найбільше впливає у країнах, де розвинений ринок цінних паперів. Для того щоб вибірка була досить репрезентативною, виберемо країни з розвинутою економікою та економікою, що розвивається, а саме Великобританію, Україну, Республіку Білорусь, США, Німеччину та Японію.

Так, з рис. 1 видно, що найбільше значення ВВП на душу населення (у доларах США) має у США, другу позицію займає Німеччина, третю – Японія, значно менше значення в Республіці Білорусь, а найменше – в Україні. У середньому за досліджуваний період ВВП на душу населення (у доларах США) в США в 19 разів перевищує значення в Україні.

Першочерговими завданнями цього дослідження є виявлення чинників економічного зростання й коливань ділової активності, зіставлення їх значущості для тієї чи іншої країни або групи країн. Сьогодні накопичений великий обсяг наукових знань, емпіричних досліджень впливу фінансового ринку на економічне зростання. Фінансовий ринок швидко розвивається, виникають нові фінансові інструменти, які впливають на економічне зростання, що потребує нових емпіричних досліджень. Необхідно дослідити характер та закономірності взаємозв'язку цих секторів. Попередні емпіричні дослідження довели, що існує сильна кореляція між фінансовим сектором та економічним зростанням.

Проаналізувавши темп приросту ВВП на душу населення (%) за період з 2000 року по 2016 рік, бачимо, що за весь період найменший темп приросту спостерігався в Україні у 2000 році (лише 0,02%), а найбільший – у Республіці Білорусь у 2008 році (34,66%). Як бачимо, це країни, які розвиваються, в розвинених країнах темп приросту коливається значно менше. Щоб дати всебічну характеристику взаємозв'язку фінансового сектору з економікою загалом недостатньо одного показника, адже необхідно провести дослідження низки показників.

Як висловився професор Чиказької школи економіки Юджин Фама, фінанси тільки тоді стають наукою,

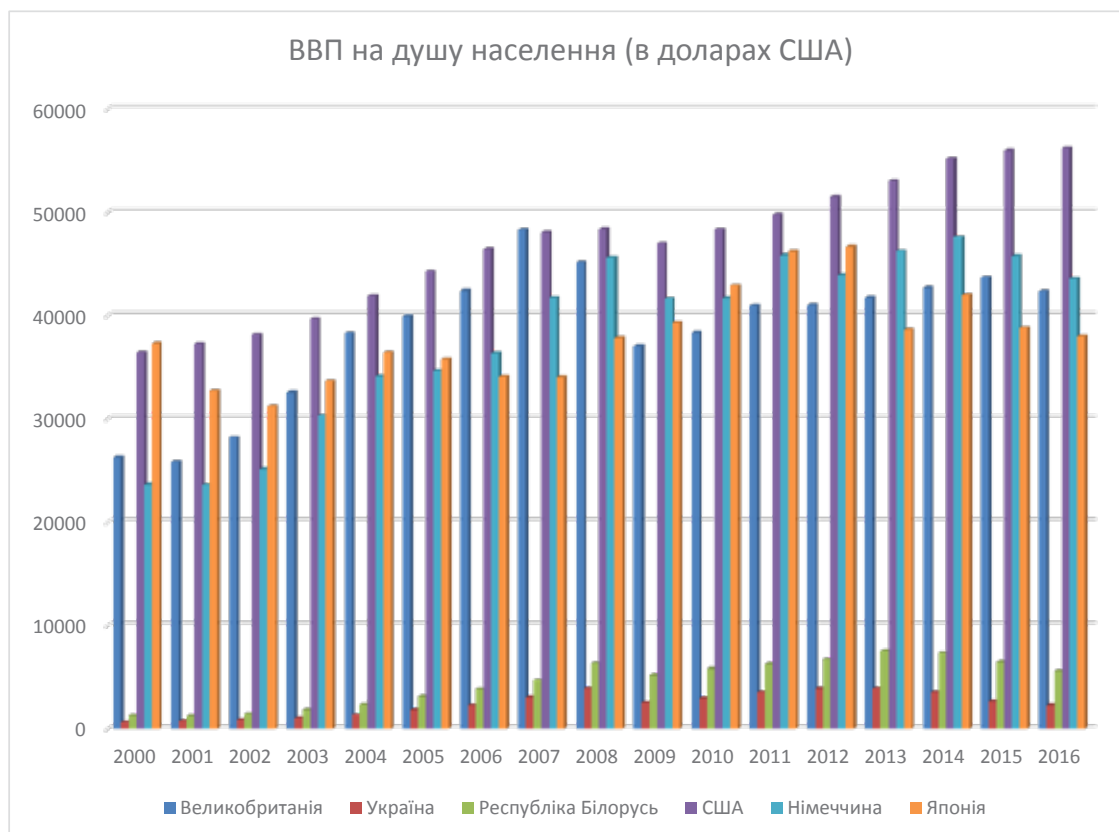

Рис. 1. ВВП на душу населення (у доларах США) за 2000–2016 роках

Джерело: складено за даними Світового банку [4]

коли озброюються математичним апаратом, що дає змогу чітко розрахувати ризики із застосуванням кількісних моделей, тому для проведення аналізу взаємозв'язку між фінансовим сектором та економічним зростанням використаємо одну з можливих специфікацій регресії Барро [2, с. 61]:

$$\Delta Y = a + b \cdot \frac{\text{капіталізація ПК}}{\text{ВВП}} + c \cdot \frac{\text{капітал банку}}{\text{активи}} + d \cdot \frac{\text{проблемні кредити}}{\text{загальний обсяг кредитів}} + f \cdot \frac{\text{інвестиції}}{\text{ВВП}} + \varepsilon,$$

де ΔY – темп приросту ВВП на душу населення (%);

$\frac{\text{капіталізація ПК}}{\text{ВВП}}$ (X_1) – ринкова капіталізація ринку цінних паперів ПК (публічних компаній) до ВВП (%);

$\frac{\text{капітал банку}}{\text{активи}}$ (X_2) – відношення капіталу банку до активів, співвідношення банківського капіталу та резервів і сукупних активів (%);

$\frac{\text{проблемні кредити}}{\text{загальний обсяг кредитів}}$ (X_3) – сума проблемних кредитів до загального обсягу кредитів (%);

$\frac{\text{інвестиції}}{\text{ВВП}}$ (X_4) – частка валових внутрішніх інвестицій у ВВП (%);

a – вільний член рівняння регресії;

b, c, d, f – індивідуальні коефіцієнти;

ε – помилка регресії.

X_1 – ринкова капіталізація публічних компаній (% від ВВП). Капіталізація (також відома як ринкова вартість) – це ціна акції, яка в разі перевищує кількість акцій, що перебувають в обігу. Ринковою капіталізацією акцій, допущених до торгівлі на Українській фондовій біржі (УФБ), є загальна сума ринкових капіталізацій емітентів акцій, які перебувають у біржовому списку УФБ. До біржового списку Української фондової біржі не включають інвестиційні компанії, пайові інвестиційні фонди або інші колективні інвестиційні механізми.

X_2 – відношення капіталу банку до активів, співвідношення банківського капіталу та резервів і сукупних активів. Капітал та резерви включають засоби, вкладені власниками, нерозподілений прибуток, загальні

й спеціальні резерви, положення та оціночні коригування. До капіталу належить капітал 1-го рівня (простої акції та звичайні акції), що є спільною особливістю усіх країн, банківські системи, а також загального регулятивного капіталу, який включає кілька зазначених типів субординованих боргових інструментів, які не повинні бути повернуті, якщо потрібні кошти для підтримки мінімального рівня капіталу (зокрема, рівня 2 і рівня 3 капіталу). До сукупних активів відносять усі нефінансові та фінансові активи.

X_3 – сума проблемних кредитів до загального обсягу кредитів (%). Сума проблемних кредитів у загальному обсязі валових кредитів – величина проблемних кредитів, поділена на загальну величину кредитного портфеля (зокрема, необслуговуваних кредитів до вирахування спеціальних резервів на можливі втрати).

X_4 – валове накопичення капіталу (% від ВВП). Валове накопичення капіталу (раніше – валові внутрішні інвестиції) складається з витрат на доповнення в основні фонди економіки та чисті зміни в рівні товарно-матеріальних запасів.

Щоб адекватно оцінити ситуацію, що виникла сьогодні в економіці, та виявити тенденції, розрахуємо рівняння регресії за даними Світового банку, використовуючи надбудову «Пакет аналізу» Microsoft Excel. Обробка інформації з використанням сучасних комп'ютерних технологій дасть змогу автоматизувати громіздкі розрахунки. Економічний аналіз вибраних країн приведений у табл. 1.

Розрахунки виявили суперечливі результати. Слабким є причинно-наслідковий зв'язок у Німеччині, оскільки $R^2 = 0,25$. На темп приросту Великобританії позитивно впливає капіталізація ринку цінних паперів, негативно впливають решта показників фінансового ринку. В Україні позитивний вплив має банківський сектор, що підтверджує банкоцентричну модель, фінансовий ринок країни є відносно менш диверсифікованим порівняно з іншими країнами. Рівняння регресії США підтверджує позитивний вплив фінансового сектору на темп зростання економіки.

Національним бюро економічного аналізу США проведено емпіричне дослідження, яке підтвердило наявність сильної та статистично значущої негативної

Таблиця 1

Параметри регресійної моделі впливу фінансового сектору на економічне зростання за період 2000–2016 років

Країна	Рівняння регресії	R ²
Великобританія	$\Delta Y_{it} = 47,99 + 1,13x_1 - 0,03x_2 - 2,9x_3 - 2,04x_4$	0,40
Україна	$\Delta Y_{it} = 97,02 - 5,85x_1 + 0,001x_2 - 0,04x_3 + 0,37x_4$	0,65
Республіка Білорусь	$\Delta Y_{it} = -63,78 + 4,19x_1 - 0,71x_2 + 0,49x_4$	0,95
США	$\Delta Y_{it} = -6,42 + 0,36x_1 + 0,05x_2 - 0,34x_3 + 0,06x_4$	0,82
Німеччина	$\Delta Y_{it} = 2,67 - 1,02x_1 - 0,004x_2 + 1,12x_3 + 0,28x_4$	0,25
Японія	$\Delta Y_{it} = 19,66 - 0,27x_1 - 0,12x_2 - 0,14x_3 - 0,1x_4$	0,49

Джерело: розраховано автором на основі даних Світового банку [4] та роботи [2]

залежності між волатильністю циклу й темпами економічного зростання. На основі аналізу даних з 92 країн за 1960–1985 роки, а також додаткової бази даних з розвинених країн (24 країни OECD) за 1950–1988 роки зроблено висновок про те, що цикли ділової активності безпосередньо впливають на темпи економічного зростання. Отже, аналіз причин, що визначають масштаб економічних коливань, дуже важливий з точки зору розуміння факторів довгострокового зростання [6].

Волатильність реального сектору виявилась однаковою в розвинутих країнах та державах з новоствореними ринками. Виявлено такі особливості: висока залежність розвитку внутрішньої економіки від регулярності притоку іноземного капіталу у формі прямих портфельних інвестицій та кредитів, що за несприятливої ситуації на світовому фінансовому ринку знекровлює ресурсне живлення реального сектору; неусталеність інституційної структури та пруденційної бази регулювання економіки в умовах назрівання макроекономічної нестабільності; необґрунтоване застосування ліберальних підходів у грошово-кредитній та бюджетній політиці на початковій стадії кризи; кумулятивний вплив політичної нестабільності на негативні ділові очікування суб'єктів ринку [7, с. 20].

Між тим сучасний стан інформаційної забезпеченості створює передумови широкого застосування багатофакторних моделей з метою встановлення взаємозв'язків між фінансовим сектором та економічним зростанням. З метою дослідження якісної та кількісної оцінки внутрішніх та зовнішніх взаємозв'язків між економічним зростанням та циклічністю коливань ділової активності доцільно застосовувати саме кореляційно-регресійний аналіз, основне завдання якого полягає в аналізі наявних статистичних даних між досліджуваними ознаками з подальшим встановленням щільності взаємозв'язку за допомогою розрахованих коефіцієнтів кореляції.

Це дослідження дає змогу зробити висновок, що на фінансовому ринку України обмежений спектр фінансових інструментів та інвестиційних можливостей, а їх активи, як правило, сконцентровані в банківському секторі, де вони не були опосередковані для продуктивних інвестицій у зв'язку з обмеженістю банків щодо кредитування та управління портфелем. Діючий уряд України сприяє лібералізації фінансового сектору. Сьогодні уряд країни працює щодо інтеграції у світову економіку з лібералізованою фінансовою системою, яка є ключовим інструментом політики. На жаль, ще не створені умови успішних фінансових реформ, у країні є висока та зростаюча інфляція, що призводить до погіршення економічних показників. Темп приросту ВВП України у 2016 році становив лише -13%, що значно менше, ніж навіть у країнах Африки, для яких він перебуває в межах +5%. Це свідчить про проблеми взаємодії між фінансовим сектором та економічним зростанням. Однією з проблем, яку необхідно вирішити, є збільшення фінансування економіки. Другою проблемою є ефективний розподіл капіталу, яку можна

вирішити збільшенням каналів, через які фінансовий сектор сприятиме зростанню економіки. Необхідною передумовою ефективного взаємозв'язку фінансового сектору та економічного зростання є двосторонній причинно-наслідковий зв'язок. Емпіричні дослідження дають змогу стверджувати, що фінансовий сектор позитивно впливає на економічне зростання. Фінансовий сектор України має обмеженість кредитних ресурсів, що не сприяє ефективному розвитку економіки. Це дослідження дає змогу зробити висновок про досить високу волатильність фінансового сектору України.

Вважаємо, що взаємозв'язок між економічним зростанням та циклічністю коливань ділової активності має неоднозначний характер. Більш значущою є різниця в оборотах між банківським та реальним секторами економіки. У країнах банкоцентричної моделі банківський ринок відіграє вирішальну роль з домінуванням на ньому кредитних закладів та упором переважно на операції з державними цінними паперами, у ринково орієнтованій моделі – біржовий ринок з домінуванням небанківських інвесторів та використанням похідних цінних паперів.

Для підвищення ефективності взаємодії фінансового сектору та економіки України необхідно розробити державні програми фінансування високотехнологічних виробництв та галузей, а також програми фінансування розвитку наукової інфраструктури у сфері промисловості. Слід проводити реформи у фінансовому секторі з урахуванням світового досвіду та напрацювань вітчизняних експертів, у яких були враховані останні світові тенденції розвитку високих технологій.

Виникає необхідність вжиття обмежувальних заходів щодо уникнення надмірних курсових коливань національної валюти та тих негативних ефектів, які вони справляють на розвиток фінансового та реального секторів економіки [8, с. 138].

Також вважаємо, що необхідно сприяти заохоченню іноземного інвестування економіки, що має впливати на вжиття заходів щодо поліпшення інвестиційного клімату та підняття інвестиційного іміджу України, зокрема спрощення процедур започаткування та ведення бізнесу, забезпечення дієвої інформаційної підтримки іноземним інвесторам, запровадження ефективної системи страхування ризиків, опрацювання та застосування світового досвіду щодо надання сприятливих умов інвестування для іноземних інвесторів.

Висновки. Дослідивши світовий досвід взаємодії банківського та реального секторів економіки, можемо зробити висновок, що банківський сектор розвивається швидше, ніж реальний. Ефективна взаємодія банківського та реального секторів залежить не стільки від моделі фінансового ринку, скільки від розвитку фінансового ринку. У світовій практиці існує три моделі організації фінансового ринку, а саме американська, європейська та змішана. В сучасних умовах глобалізації фінансів розмежування фінансового ринку на різні моделі досить уявне. Якщо раніше кожна країна

мала чітко визначену модель фінансового ринку, а саме банкоцентричну, тобто «німецьку», «європейську» чи «континентальну», тобто банківську модель, яка характеризується домінуванням в економіці банків, оскільки

система фінансування заснована головним чином на банках, то зараз вона замінюється інсайдерською системою корпоративного управління та більш консервативною корпоративною стратегією.

Список літератури:

1. Сохацька О.М. Підвищена волатильність біржових цін на енергетичні ресурси як ілюстрація нових реалій розвитку світової економіки у другій декаді XXI століття. Світ фінансів. 2017. Вип. 1 (50). С. 7–20.
2. Столбов М.И. Финансовый рынок и экономический рост: контуры проблемы. Москва: Научная книга, 2008. 201 с.
3. Школьник І.О. Фінансовий ринок України: сучасний стан і стратегія розвитку: монографія. Суми: ВВП «Мрія» ТОВ, УАБС НБУ, 2008. 348 с.
4. Офіційний сайт Світового банку. URL: <http://www.worldbank.org/ru/country>.
5. Ramey G., Ramey V.A. Source. Cross-Country Evidence on the Link between Volatility and Growth. The American Economic Review. 2010. Vol. 85. No. 5 (Dec., 1995). P. 1138–1151. URL: <http://www.jstor.org/stable/2950979>.
6. Samacho M. Markov – switching stochastic trends and economic fluctuations. Journal of Economic Dynamics & Control. 2005. Vol. 29. P. 135–158.
7. Макаренко М.І. Нестабільність фінансових ринків і волатильність реального сектору економіки в умовах світової кризи. Вісник Академії митної служби України. Серія: Економіка. 2009. № 2. С. 15–20. URL: <http://dspace.uabs.edu.ua/jspui/handle/123456789/1167>.
8. Дзюблюк О.В. Особливості взаємозв'язку грошово-кредитної та валютної політики в період фінансової кризи. Світ фінансів. 2012. Вип. 2. С. 130–141.

СТАТИСТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ МИРОВОГО ОПЫТА ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ БАНКОВСКОГО И РЕАЛЬНОГО СЕКТОРОВ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ

В статье исследован зарубежный опыт взаимодействия банковского и реального секторов экономики. Определен характер взаимосвязи между финансовым сектором и экономическим ростом таких стран, как Великобритания, Германия, Республика Беларусь, США и Япония. Охарактеризован их темп роста ВВП на душу населения за период с 2000 года по 2016 год. Проанализированы тенденции развития и основные показатели рынка, которые характеризуют его влияние на экономический рост. Проведен статистический анализ факторов, влияющих на взаимосвязь банковского и реального секторов экономики в современных условиях высокоразвитых стран мира.

Ключевые слова: банковская система, рынок ценных бумаг, темп роста, уравнение Барро, уравнение регрессии.

STATISTICAL ANALYSIS OF GLOBAL EXPERIENCE OF INTERACTION OF BANKING AND REAL SECTORS IN MODERN CONDITIONS

The foreign experience of interaction between banking and real sectors of the economy is researched in this paper. The character of the relationship between the financial sector and the economic growth of the countries: Great Britain, Germany, the Republic of Belarus, the USA and Japan are determined. Their GDP growth rate per capita for the period from 2000 to 2016 has been characterized. The development trends and the main indicators of the financial market, which characterize its influence on economic growth, are analyzed. The statistical analysis of the factors influencing the interconnection of the banking and real sectors of the economy in the modern conditions of the highly developed countries of the world is carried out.

Key words: banking system, stock market, growth rate, equations Barro, regression equation.